

Publicerad 2023-06-11 13:10 av Dreamfoam

Min svarta ros

Varje text jag skriver börjar med "jag sitter här".
Nersjunken i min fotölj där jag funderar mig tvär.
Sedan kommer en vers där jag refererar till september 2015.
Månaden då jag tappade ett huvudbry som vägde flera ton.
Jag minns det som något vackert när hon gjorde mig till man.
Fast hon skulle några månader senare sätta min värld i brand.
Vi hade känt till varandra i flera års tid.
Men nu träffades vi varannan helg och mös med gnid.
Hennes ögon gjorde mig kär.
Satte hela min vardag på tvär.
Vi skrattade i sängen med how I met your mother i bakgrunden.
"I'm ol Greg, you like Baileys" satte ton för stunden.
Hon bad mig att inte lämna henne.
Vilket jag lovade denne.
Med tiden så tröttnade hon och en vän sa till mig att jag var för mycket.
Att hon inte längre pallade trycket.
Två månader hade gått och det roliga tog slut.
Jag var förälskad och hon ville ge göra salut.
Två månader utan kontakt och vi ses på ett black metal gig.
Hon var förändrad och brände vid beröring som glöden på en cigg.
Hon tog ändå hem mig när kvällen var slut.
Vi delade säng och jag var arg och ville ut.
Dagen efter så sa hon att hon en annan dejta.
Min värld rasa och glöden fejda.
Vi sågs inte och 6 månader gick.
På en fest vi sedan åter kontakten fick.
Åkte på kryssning, sågs på krog.
Men om och om igen besviken jag drog.
Bara kompisar på det tråkiga sättet är.
Jobbigt när man tunga känslor bär.
Försökte i nästan ett år.
Det var svårt att sova utan att ögonen gav en tår.
Orättvist att andra fick henne smaka.
Medan jag ville ha henne som min maka.
Träffa en annan, inte lika kär.
Sa upp kontakten och blockad hon är.
Traumatiserad av hennes otrohet.
Många år i terapi innan jag fick tillbaka självständighet.
Idag är jag 30 år och jag minns henne än.

Tack vare henne så har jag inte längre en bästa vän.
Efter henne kvinnor kom och gick.
Mycket eftersom jag henne aldrig fick.
Känslor går upp och ner när jag på henne tänker.
Börjar med att jag saknar, blir vansinnig och temporär depression tanken skänker.
Men september 2015 minns jag än.
Som något jag hade velat återuppleva tusen gånger fem.
När jag kände mig som gud och hade en värld att erövra.
Där alkohol inte användes för att bedöva.
Vidare jag gått och lever ett annat liv.
Men ibland kommer tanken och känner smaken av hennes metalliska saliv.
Sociala medier jag flytt eftersom jag vill må bra.
Inte bara stirra timme efter timme och låta energi ta.
Komma bort från nostalgi och andra mentala tillstånd.
Måste ta digitalt avstånd.
Livet jag måste leva.
Inte spendera tid i minnen så skeva.
Saknar den euforiska tiden när jag med lycka skos.
Men jag måste leva utan min svarta ros.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Dreamfoam med Poeter.se id #231529 innehar upphovsrätten